

gennemførte regler af praktiske grunde tillagt ligningsrådet bemyndigelse, men ingen forpligtelse, til at fastsætte retningslinjer for, med hvilke beløb drikkepenge skal medregnes ved opgørelsen af indtægten om bord; i visse tilfælde kan det ved fastsættelsen af sådanne retningslinjer være praktisk at ansætte drikkepengene til en procent af omsætningen, i andre tilfælde til et fast beløb under hensyn til sømandens beskæftigelse om bord. Retningslinjerne er kun vejledende, og størrelsen af indtægten skal kunne efterprøves ved den almindelige ligning, jfr. at der efter forslaget § 17, stk. 1, er pålagt sømanden forpligtelse til at indsende selvangivelse i tilfælde, hvor han har haft indtægt om bord fra andre end rederiet (eller anden arbejdsgiver). I de tilfælde, hvor det ikke måtte være muligt at fastsætte generelle retningslinjer for drikkepengenes fastsættelse, er sømanden under ansvar efter forslaget § 23, stk. 3, pligtig til selv at angive indtægtens størrelse.

Til § 5.

I bestemmelsen gives reglerne for, i hvilket omfang der kan foretages udgiftsfradrag ved opgørelse af indtægten om bord. I princippet må sømanden her have samme fradragsret som ved opgørelse af skattepligtig indkomst i almindelighed. Både praktiske hensyn og de særlige for søfolkene gældende forhold tilsiger dog, at der ved sømandsskattens beregning fastsættes visse særlige regler.

I *stk. 1* foreslås det således, at der til afløsning af de i bestemmelsen omhandlede udgiftsposter (udgifter til sømandens egen arbejdsløshedsforsikring, til invalidepension i henhold til folkeforsikringsloven, til de forsikringer, for hvilke udgifterne kan fradrages inden for et beløb af 600 kr., herunder navnlig sygeforsikring, til sømandens eget kontingent til faglige sammenslutninger samt endelig udgifter i forbindelse med udførelsen af det indtægtsgivende arbejde om bord, svarende til det af lønmodtagerfradraget dækkede udgiftsområde) indføres et standardfradrag på 120 kr. månedlig under hensyn til, at sømandenes udgifter til nævnte formål for tiden normalt ikke kan antages at overstige 1 200 kr. årligt. Man går herved ud fra, at sømanden gennemsnitligt kun er beskæftiget 10 måneder om året; er han ansat til tjeneste om bord hele året, således at fradraget kan udnyttes fuldt ud i alle årets måneder, vil fradraget blive i alt 1 440 kr., medens han, såfremt han er beskæftiget i et kortere tidsrum end 10 måneder, vil få et tilsvarende mindre fradrag. Standardfradraget, der, jfr. § 9, stk. 4, tænkes indregnet i tabellerne, kan ikke begæres forhøjet af sømanden, selv om han kan påvise, at hans sam-

lede udgifter på det nævnte område overstiger det fastsatte beløb. Hvis man gav adgang til en sådan ændring, ville den tilsigtede forenkling ikke være opnået.

I *stk. 2* omhandles udgifter, der alene er forbundet med erhvervelse af indtægt i land, og som både af praktiske grunde og under hensyn til væsensforskellighederne mellem de to skatteordninger efter forslaget alene kan fradrages i indtægt i land. Giver virksomheden i land underskud, kan dette fradrages i eventuel anden indtægt i land, for eksempel renteindtægt, uanset om denne indtægt er erhvervet af sømanden selv eller af personer, der sambeskattes med ham. Kan dette ikke lade sig gøre, således at der fremkommer et nettounderskud, har man ved forslaget § 29, stk. 3, åbnet adgang for finansministeren til at bevilge lempelse af den pålignede sømandsskat, når underskuddet overstiger 300 kr. i indkomståret.

I *stk. 3* omhandles de udgifter, der ikke har relation til nogen bestemt indkomstkilde i land. Det vil, navnlig hvor indtægten om bord er den eneste indkomstkilde, kunne føre til urimelige resultater, om sådanne udgifter ikke kunne bringes til fradrag i indtægten om bord, og det foreslås derfor, at der gives adgang hertil. Fradraget kan, naturligvis, ikke indrømmes for udgifter, for hvilke fradrag er indrømmet efter § 4, stk. 1, eller § 5, stk. 1.

Fradraget indrømmes kun, i det omfang, hvori det ikke kan rummes i indtægt i land, og sømanden må selv fremsætte begæring om dets indrømmelse. Fradraget ansættes for hver måned til en tidedel af årsbeløbet ud fra den tidligere anførte betragtning, at sømændene gennemsnitligt ikke har indtægt om bord mere end 10 måneder om året. Af praktiske grunde er det fastsat, at fradraget kun kan indrømmes, såfremt det udgør mindst 100 kr. i lønningsåret, hvilket beløb også danner grænse for, i hvilke tilfælde sømanden i lønningsårets løb har adgang til at begære fradraget forhøjet. I de tilfælde, hvor fradrag er indrømmet en sømand, er han pligtig at gøre anmeldelse, såfremt udgifterne nedsættes med mindst 100 kr. i lønningsåret eller helt bortfalder, jfr. også § 23, stk. 3.

I *stk. 4* foreslås det, at der ydes sømænd, som sejler i udenrigsfart, et særligt fradrag på 130 kr. månedlig, dog højst 15 pct. af indtægten om bord og mindst 50 kr. månedlig. For månedsindtægter på over 867 kr. vil fradraget således udgøre fast 130 kr. og for månedsindtægter under 334 kr. fast 50 kr. Inden for disse indtægtsbeløb varierer fradraget med indtægtens størrelse. Fradraget tilsigter at imødekomme de ønsker, der er fremsat fra sømandenes side, om at der må blive taget hensyn til de